

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
BÁRVÁRTH GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 80. szám.
Kéziratot vissza nem adunk.
Nyílt-tér garmond sora 40 fill.

Eldobott virág.

Azóta hogy Magyarországon tulipánt viselnek, Auszriából 73 millióval többet hoztak be, mint az előző évek hasonló időszakában.

(B.) Nem is olyan régen volt, midőn felkaptuk a magyarság legszebb virágát a tulipánt, mely a haza szeretet jelvényeül szolgált. Hordozta boldog, boldogtalan. Büszkék voltunk a keblünkön ékeskedő tüzzománczos drága jelvényre. Szánalommal tekintettünk arra, kinek nem volt, ki nem viselte.

De tavasz elmúlt. Elhervadt a tulipán a perzselő nyárral. Levetettük a tavaszi ruhát s rajt felejtettük a tulipánt is. Persze, mert mi hamar felejtünk. Ki is törődik ma napság a levett ruhával, annál inkább a divatját mult tulipánnal. Senki! vagy igen kevesen. Hej pedig de meg bánjuk mi még ezt — de nagyon.

Hát nem lelkesedünk többé jó magyarom? — Hiszen igaz, csak ilyen a te lelkesedésed, görögtűz, szalma-

láng! Így van ez, nemcsak Szigetváron, de egész Magyarországon.

A pillanat hatása alatt és jelszavaknak édegelünk már ma napság. Kiabálunk, lármázunk, de nem cselekszünk. Nem lépünk a tettek mezejére, hanem üres frázisokat bocsáttunk világgá.

A Magyar iparpártolási mozgalom, mely oly szépen kezdődött, melynek hatását érezték az osztrák gyárosok és félték tőle, ma már megszűnt. Nem látunk a kirakatokba tulipánkerti jelző táblát. Nincs már kiírva, hogy magyar gyártmány. — Vége-vége mindennek.

Nem hallunk semmit a magyar iparpártoló védőegyesületekről. De pszt, hagyjuk őket békén, mert pihennek, alszanak ebben a nagy melegben a vezető férfiak. Talán az is lehet, hogy babéraikon pihennek? Bár pihennének azon.

De sajnós félbe hagyták a megkezdett munkát, mint a babyloni torony építését. Az Isten pedig nem zavarta meg a nyelvüket, csak az a baj, hogy nincs egyetértés, nincs összetartás köztünk.

Amit ma tettünk, — azt holnap

már nem vesszük komolyan. Így van ez Szigetváron is. Mi legalább nem hallunk semmit a tagságdíjas iparpártoló védő-egyesület működéséről, már hosszú idők óta.

Hol vagy Ádám? — Szólt az ur a paradicsomban élő első emberhez. — Mi is azt kérdezzük hol vagy szép tulipán, hol vagy iparpártolás, mi van veled szigetvári járási védőegyesület?

— De semmi nesz, semmi zaj. Nyugosznak ők a hős fiak. — De legyen már elég az alvásból. Ébredjétek fel barátaim. Lássátok, hogy ismét közelg a veszély. A kedves osztrák sógorok ismét a markukba röhögnek és ennek a mi élnetlenségünk az oka. Az, hogy nem törődünk soká semmivel. Mi lesz, ha még több jön be a drága szomszédtól, mint eddig. Ha megkétszereződik a 73 millió?

Akkor sem tulipán, sem védő egyesület nem segít, de még talán a magyarok Istene sem. És pedig akkor elveszünk.

De ezt ne várjuk be, hanem cselekedjünk uraim! Pártoljuk a magyar ipart és kereskedelmet s tüzzük keblünkre újból az eldobott virágot a szép tulipánt.

A tacsó.

— A „Délsomogy“ eredeti tárczája. —
Írta: **Bonda Jenő.**

— Most már elég volt, mert igazán megharagszom — mondta a leány. S már is haragudott. Halvány, finom metszésű arca kigyulladt s szikrázó szemekkel nézett az urakra.

Az urak azonban nem vették komolyan ezt a neheztelést. Még gunyosabban kacagtak s a szemükkel hunyorgattak. A budai kis korema hegynek emelkedő udvarán, melyre lépcsőn kellett fölmenni, mert egy színpben volt a ház jereszével, mulatott ez a társaság. Három középkorú előkelő férfi, típusai azoknak, a kik hivatásból nem házasodnak meg és egyre fokozódó jövedel-

müket az élet lehető legtökéletesebb kiélvezésére elköltik. Ruhára, jó vacsorára, szép szeretőre. A leányon s az előkelő urakon kívül még egy ifju ember ült az asztal mellett. A tacsó, amint itt nevezték. Első éves jogász. Testvér-öccse annak az uriembernek aki a leányt ebbe a társaságba vezette.

Ejfel felé járt az idő. Rajtuk kívül nem is volt már vendég a virágzó akácok alatt. Az asztalon egy sereg üres és félig levő vörös-boros üveg sorakozott. Nagyon magas fokig emelkedett a hangulat.

A leány lilaszínű könnyű bluzban, bordó kalapban ül az asztalfőn. Finom fehér ujjai közt idegesen tördelte az asztalon szét száraz kenyér héját. Szolid, bájos megjelenésű hölgy volt, egészen fiatal, felületes szemlélésre tisztességes asszonynak tarthatta volna akárki. Csak gyakorlott szem fedezett

fől az ajkain egy kevéske piros festéket, a szemöldökeinél pedig némi kormozó szennet. Viselkedésében azonban nem volt semmi kivetni való. Most is egy szalon dáma előkelőségével utasította rendre az urakat:

— Maga különösen szégyelhetné magát! — fordult a jobbán ülő gavallérhoz. — Az öccse előtt szégyelje magát! Ilyen beszédek!

S fejével az asztalvége felé intett. Ott ült a tacsó. Az ajkait keményen összeszorítva, sápadt arccal meredt maga elé. Mintha erőszakkal fojtana magába egy nagy belső felindulást.

A leány szomszédja kacagott:

— Hja a tacsó! Ne bántsd szíved! Az most járja az iskoláit! Neked sem árt ha okulsz egy kicsit! Megállj mondok egy másik históriát az még jobb, mint az első!

Előre haladott idény miatt az összes
mosó batist és delain mélyen leszállított árban.

Maradékok fél árban.

HEISLER FERENCZ és TÁRSA

Uri Női és férfi divat üzletében SZIGETVÁROTT.

Pontos kiszolgálás!

Szállított árak!

Hirek a városházáról.

A képviselőtestület f. hó 18-án rendkívüli közgyűlést tartott *Walde* Lajos városbíró elnöklete alatt.

A tárgysorozatból felemlítjük a régi községi iskolának lakásokká való átválttatását. A megtartott árlejtés eredménye az, hogy 5,20% engedménnyel az átalakítási munkát *Berkes* József helybeli kőmíves mester nyerte el, azon kikötéssel, hogy *Ócsodál* Ödön építőmesternek az általa készített terv munkadíját 155 K 83 fillért is nevezett vállalkozó fogja sajátjából fizetni. A képviselőtestület ezt ily módon hagyta jóvá.

A mázólok munkákat *Röder* Jakab helybeli festő végzi. Az asztalos és lakatos munkáknál a legolesőbb ajánlatot *Kazi* György és társa helybeli asztalosok tették, kik a munkát meg is kapták.

Miután a lakásokat már f. évi október hó elsején bérbe akarja adni a város, tehát fellettek szólítva az iparosok, hogy a munkálatokat azonnal megkezdjék.

Tárgyalták még a néhai *Papp* János elhunytával megüresedett kántori állás betöltését. Többek hozzászólása után megállapították a pályázat tervezetét és utasították az előjáróság, hogy a betöltendő állásra mielőbb pályázatot hirdessen. Mint tudjuk, a pályázatot kiírják és mi is közölni fogjuk.

Elhatározták még azt is, hogy a *Rechnitzer*-féle háztól a szigetvári takarékpénztárig terjedő gyalogjárót aszfalttal elkészítetik. Ugyancsak a postahivatalnál is lesz egy gyalog átjáró.

Végül több apróbb, valamint illetőségi és települési ügyeket intéztek el, miután elnöklő bíró az ülést bezárta.

— *Olay Lajos Nyílt-levele.* *Olay* Lajos kerületünk országgyűlési képviselője Nyílt-levelet intézett választóitához. A nyílt-levelelben mely 3000 példányban jelent meg, beszámol a képviselő eddigi tevékenységéről, de főként az *Eötvös-Barabás*-féle budapesti

választás epizódjaival foglalkozik és kijelenti, hogy ő nincs *Eötvös*-szel egy párton, hanem a hozzáfűzött régi barátságából támogatta, hazánk legnagyobb élő íróját. S ő továbbra is tagja marad a *Kossuth* Ferencz vezetése alatt álló függetlenségi pártnak és híve a koalíciónak. A levél végén *Barla Szabó* János párt elnök és *Bárvárh* Gyula pártjegyző aláírásával ellátott commentár fűződik a képviselő nyilatkozatához a párt vezetősége nevében. A nyomtatványokat a vidékre postán expediálják, míg a helybelieket házakhoz hordják a választó polgárságnak.

H I R E K.

Krónika.

Drágaság.

Bizony imár, mint a nap, világos,
Hogy rut önérdek engem nem vezet,
A szívemből felbugó szánalom csak,
Mit embertársaimhoz érezek.
Szegények! ők — úgy látom a jövődöt —
Nem fognak jól lakni egyáltalán,
A mint leszoktak rég a jóllakásról,
Leszoknak az evésről is talán.

A jóllakás! Mily ábránd lett ez is már!
A husnak ize is feledve rég,
Óh marhák! annyian vagytok ti itten,
És még sincsen belőletek elég.
Ha ez a szörnyű helyzet még soká tart,
Attól félek, más hátra nem marad,
Mint hogy éhünkben és veszett dühünkben
Fel faljuk majd a — mézárásokat.

Fenő.

— *A Zrinyi ünnepély szónoka.* A szeptember hó 6-án tartandó Zrinyi estén az ünnepi beszédet az emlékszóbornál, mint értesülünk dr. *Pete* Márton kaposvári ügyvéd tartja.

— *Kinevezés.* A vallás és közoktatásügyi miniszter *Siska* Teréz és *Pautz* Janka okl. polgári iskolai tanítónőket a szigetvári áll. polgári leányiskolához segédtanítónökké nevezte ki.

— *Az elszabadult órláskigyó*ról különféle mesék keringenek. Vannak olyanok is, kik azt állítják, hogy egy szabadságos katonára annyira megijedt tőle, hogy ágyban fekvő beteg lett. Mások pedig *Perczel* Vilmos turbéki földbirtokos parkjában a diófán látták s a tulajdonos *Prehálek* Ádám panorámás le is vette s magával vitte. Pedig mindezekből nem igaz egy szó sem. Hogy hol a kígyó, azt még ma sem tudják.

— *Tolvaj suhanczok szövetkezete.* Rendszeresen üzték a lopást Somogy-Apátiban *Illi* György, *Cser* Kálmán és *Kiss* Péter 13 éves suhanczok. Az elvetemült fiengkók több ízben, éjszaka idején oly módon hatoltak be özv. *Hartner* Károlyné földbirtokosnő padlására, hogy a tűzfalhoz létrát támasztottak s a szellőző lyukon át bemásztak és a zsákokba mert búzát, kukoricát, zabot köztelen leeresztettek. A lopott gabonaneműket mindig éjjel szállították *Kramarics* János odáni molnárhoz, ki összesen 50 koronát adott a sokkal többet érő gabonáért. Miután a molnár beismerte, hogy tudta miszerint lopott gabonát vett, őt is orgazdaságért feljelentették a tolvajokkal együtt.

— *A sajtójog reformja.* Az igazságügy-minisztériumban most dolgozzák fel *Immling* Konrád államtitkár elnöklete alatt a sajtoreferensek annak az aukétnak az anyagát, melyen a sajtótörvény revíziója felett fognak tanácskozni. Az ankétra, melyet október hó második felére hív össze *Polónyi* Géza igazságügyminiszter, hivatalosak lesznek úgy a fővárosi, mint a vidéki sajtó összes szaktekintélyei.

— *A termés minálunk.* Most, hogy a cséplési munkálatok már előrehaladtak, általánosan hangzik a panasz az idei rossz termés miatt. Átlagban 3-5 mm. kis holdenként, (1200 □-át) de a gyengébb minőségű földeken sokkal kevesebb s igen sok helyen még a vetőmag sem térül vissza. Az egész vármegyében is rossz a termés s csupán az a vigasztalás, hogy a tengeri jól áll s szép termésre van kilátás.

— El ne mondja, mert itt hagyom magukat!

— Tatata! tatata! Nevetni fogsz! Tehát ide figyelj! Volt egyszer egy öreg pap s annak volt egy fiatal gazdasszonya...

A leány haragosan fölugrott:

— Jöjjön Pista! Menjünk!

Az urak harsogó kacagással kísérték őket. A tacsó meg a leány azonban egész komolyan elmentek. Az udvar tulsó oldalán egy rozzant kuglizó volt. Ennek a félszere alá húzódtak. Egymás mellé telepedtek le. Hallgattak. A leány szinte elveszett egy sarok árnyékos föltjában. Kényelmesen elhelyezkedett Kéjes érzéssel élvezte a beállott esendét és félhomályt. Amikor felnézett, szemre a tacsó izzó pillantásával találkozott. Ez a mohó, szomjas tekintet zavarta egy kissé.

— No Pista! miért ül ilyen csendesen? Beszéljen valamit!

A tacsóból kitört a visszafojtott indulat:

— Parasztok! Durva parasztok!

— Haragszik rájuk?

— Haragszom.

— Miért?

— Mert bántották magát. Mondja! miért türi? Miért nem hagyja itt őket egészen?

A leány hallgatott. Erre bajos volna felelni. Mondhatta volna, nem hozzájuk, hanem a finom ruhámhoz, a ragyogó gyűrűimhez, a szép lakásomhoz ragaszkodom. De ezt nem mondta. Csak sóhajtott s maga elé nézett a semmibe.

— Én nem tudom ezt nézni! — folytatta a fiu fokozódó izgalommal. — Ilyen leány mint maga... S azok ott... Hagyja itt őket! Hagyja el örökre őket!

A leányra különös hatással volt ennek a gyerek-fiúnak a szövedélyes könyörgése.

— Hiszen ha az úgy lehetne! — suttogta s a lelke legrejtettebb, legtitkosabb zugában megmozdult valami.

Régi eltemetett érzés, határozatlan vágy. Egy eltévesztett élet fölött való bánat.

— Láss! — mondta a fölindulástól rekedt hangon a tacsó. — Én nem régen ismerem magát. De szeretem és meg tudnék halni magáért. Jöjjön velem!

— Ugyan hova? — kérdezte a leány s elmosolyodott.

— Még magam sem tudom. Majd meglátom. Nem vagyok már gyerek. Van érett-

ségi bizonyítványom, csak akad valamilyen állás. A postánál vagy a vasutnál. Vagy segédjegyzőnek megyek el, valahova falura. Legyen a feleségem. Megtudok keresni annyit, amennyiből megélünk. Meglássa, hogy megkeresek annyit. És boldoggá teszem. A legtitkosabb óhaját is kilesem és minden úgy lesz, ahogy maga akarja. Nő, ugy-e megteszi? Itt hagyja ezeket! Velem jön!

A leány már nem mosolygott. Könyözött a szemébe, úgy hatott rá ez a zagyva, éretlen beszéd. Mennyi melegség, remény, aranyos ábránd van ennek a fiatal fiúnak a beszédében! Milyen bátorsággal akarna szembe szállni minden bajjal, minden akadályal! Bizonyos anyai gyöngédséggel nyult a fiu keze után s arra gondolt, mennyi keserű kudarc szükséges ahhoz, hogy ez a bizakodó légvárakat építő lélek beletörjön a lehetőségekkel számító kicsinyes élet örlő malámba.

A tacsó megreszketetett mikor a leány kezének az érintését érezte.

— Nő mondja, hogy igen! Mondja, hogy beleegyezik!

A leány azonban szomorúan felelt:

— Nem! Az lehetetlen!

— **Képviselőnk üdvözlése.** *Olay* Lajos kerületünk szeretve tisztelt képviselőjét névünnepe, *Lajos* napja alkalmából, a szigetvári pártvezetőség tegnap táviratilag üdvözölte.

— **Rendelet a postahivatalhoz.** *Kossuth* Ferenc kereskedelemügyi miniszter rendeletet intézett az ország összes posta- és távirat-hivatalaihoz, amelyeket arról értesít; hogy írni-olvasni nem tudók postai küldemények átvételére a jövőben senki által fel nem hatalmazhatók s ezért a posta és távirat-hivatalok ilyen meghatalmazást el nem fogadhatnak.

— **Az öngyilkostól lopott.** Megirtuk, hogy *Tóth* Gali István istvándi lakos f. hó 7-én Drávatamási mellett öngyilkossági szándékból a Drávába ugrott és bele is fullt. A parton hátra hagyott ruhája mellett volt pipája, dohányzacskója és kékköténye. Ezt látta *Pérai* Rozi 57 éves cigány asszony, ki nagy dohányos, mert a pipát és dohányzacskót meg a kötényt ellopta. A többi felső ruhát otthagya. A bagós cigányasszonyt feljelentették.

— **Értesítés.** A „szigetvári kath. legény egylet”-nek augusztus 19-ére hirdetett tanezcezel egybekötött *szini előadása* aug. 26-án ma este 8 órakor a „Korona szálló” nagytermében fog megtartatni. Helyárak: I. hely 1 K. 20 fill., II. hely 1 K., III. hely 80 fill., állóhely 60 fill., Karzat 40 fill. Tagok 20 fillér kedvezményben részesülnek.

— **Elfogott szökevény fiúk.** *Skergula* Kálmán és *Horváth* Zsigmond megszöktek Babócsán lakó szüleiktől. *Skergula* azonban utra kelés előtt ellopta édes atyjának aranyóráját láncostól, úgy keltek világkörütra, a mely szerencsésen Pécsen befejezést is nyert. A szülők gyermekeik szökéséről jelentést tettek a csendőrségnél, amely távirati uton értesítette a környéken levő hatóságokat. A körözést megkapta a pécsi rendőrség is, a mely a nyert személyleírás alapján a két fiút elfogta éppen akkor, midőn Weisz zálogos üzletébe akartak bemenni elzalogosítani az aranyórát. Az aranylánc már nem volt náluk, azt eladták Barsson egy ékszerésznek.

— **Dinnyehéj az utcán** Panaszokat hallunk több felől, hogy a legelőnkebb forgalmu utcák gyalogjáróin dinnyehéj-hulladékok veszélyeztetik a járó-kelők testi épségét. A közönség jóakaratóitól is kitelhetnék, hogy a gyümölesmaradékok eldobálását megakadályozza, mert hát mindnyájunkat érhet baleset, még a rendőrséget is.

— Pista! Sári! — hova az ördögbe tűntek ezek! — hangzott az asztal felől

— Később maga is mosolyogni fog azon, amit ma este mondott, — mondta a leány. — És azt fogja mondani, hogy igazam volt. Jó lány voltam. Okos leány voltam.

A tácskó felelni akart. De hang nem jött ki a száján. A leány pedig hirtelen egy forró csókot nyomva az ajkára, felugrott:

— No gyere! Menjünk! már keresnek!

— Hollá! Éljen! kiállították az urak, mikor a lila blúz s a nyomában botorkáló tácskót meglátták.

— Sári hallgasd csak! Volt egyszer egy öreg pap s annak egy fiatal gazdasszonya

A leány elmélázó, zavart tekintete, a tácskó biborvörös színe nem tűnt fel senkinek

— **Kutba fullt leányka.** Egy ártatlan kis leánykának lön szomorú vége a múlt héten. Az eset ez: Gróf Festetics Imre esertői nagybirtokosnak Vanda pusztáján lakik *Demerácz* József erdőőr a feleségével és *Szabó* Anna nevű 8 éves kis nevelt leányukkal. A kis Anna szokás szerint a marhákat őrizte a legelőn, nevelő anyja meg bucsura ment, atyja pedig szolgálatban volt. Perzselőn süttött a nap úgy 4 óra tájban. A leányka, hogy szomját enyhítse, a tüskével körül rakott káva nélküli gémes kutból vizet akart meríteni, de a vödör megakadt, s míg ezzel bajlódott, — fejjel a 3 öl mélységű kutba esett. Eltűntét csak este vették észre. Először azt hitték, hogy kobar cigányok lopták el s jelentést tettek *Walter* Nándor uradalmi intézőnél, kinek parancsára a delelő kutat a eselések csákyakkal átkeresték s egyszer csak beakadt a horog a kis leányka ruhájába s holtan vették ki a szegény gyermeket a kutból. A boldogtalan kis teremtést felboncolták s ezután nagy részvét mellett temették a madárdalos vadvirágos pusztán.

— **Ebmarás.** Nagyon mérges és harapós kutyája van *Szilber* Mátyás szt. lászlói polgárnak, mert már többekről a ruhát lelépte. Szerdán délelőtt pedig az utczán gyanútlanul haladó *Strausz* Ármán szt. lászlói állomásfőnököt a ballábszáran megharapta. A veszedelmes állatot tartó gazda ellen a feljelentést megtették.

— **Horvátok tulipánja.** Zágrábi kezdésre a mi tulipán akciónkhoz hasonló mozgalom indult meg Horvát-Szlavonországban. Arról van szó, hogy a horvátok és szlovének email hársfaemléket viseljenek ezentul nemzeti egység tartozásuk jelképezésére. Az akció nagyon előkelő helyről indult meg és népszerűsítése is ügyes kezekben van, a legtöbb horvát városban hársfafelel bizottság is alakult.

— **Elverték a csendőrök.** Mint lapunknak jelentik, f. hó 20-án este Mozsgón a *Freifogel*-féle koresmában egy külön szobában idogáltak és társalogtak a mozsgói csendőrök, számszerint négyen. Künn az ivóban pedig *Pöré Farkas* József általánosan ismert verekedő zsidó polgár ember ivott, ki a csendőröket szidta. Természetes is, mert már többször elkövetett verekedéseier gyakran összeütközésbe került velük. Amint a koresmából eltávoztak *Farkas* és a csendőrök, úgy 11 óra tájban iszonyu kiabálás hallatszott. *Farkast* elverték. A beszerzett orvosi lállet csak könnyű testi sértést állapít meg. A vizsgálat még eddig mit sem derített ki. A mozsgói jegyző jelentése folytán a szigetvári járásbírósa büntető bírása kiszált *Zsibóton* s az elvert *Farkast* kihallgatta s vallo-másáról jegyzőkönyvet vett fel.

— **Kölcsönközvetítők.** A kölcsönközvetítés nyereséges üzlet, mert a megszorult ember fizet, ha pénzhez segítik. A közvetítés révén azonban rengeteg sok visszaélést követtek el s valóságos nyuzás folyt az adósok bérére. A kereskedelmi miniszter egy újabb elvi jelentőségű határozatával egy újabb tápot adott a visszaéléseknek s ahelyett, hogy a közvetítőket megrendszabályozta volna, azoknak teljesen szabadkezet engedett. Kimondta ugyanis, hogy a kölcsönközvetítő iparendélyhez nincs kötve, tehát annak miként való gyakorlása nem korlátozható. Semmiféle hatósági beavatkozásnak helye nincs s a közvetítő annyi közvetítési díjat számíthat fel, amennyit akar. A megszorult felek tehát csak bírói uton kereshetnek orvoslást, a rendszerint vagyontalan közvetítők üzelmével szemben.

T a n ü g y.

— **Beiratások az elemi iskolába.** Az állami elemi népiskolában az 1906-7 tanévi beiratások szeptember hó 1. 2. 3 és 4-ik napjain mindenkor d. e. 8—11-ig és d. u. 2—4-ig történnek. Vidéki tanulók csak az esetben vétetnek föl, ha a törvényes létszám be nem telt.

A gazdasági ismétlő tankötelesek, ugyszintén az iparos- és kereskedő tanoncok beírása szeptember 5-től 10-ig történik, mindig a délelőtti órákban.

Figyelmeztetnek a t. szülők és tanonczot tartó iparosgazdák, hogy tanköteles gyermekeiket, — illetve tanonczukat a kitűzött határidőn belül okvetlen beirassák; mert a később jelentkezők mulasztóknak tekintetnek és a törvény szigorával sújtatnak. *Az igazgatóság.*

— **A szigetvári áll. polg. fiú- és leányiskolában** a felvételi, javító és pótló vizsgálatok szept. 1-én délelőt 8 órakor kezdődnek.

A beiratásokat a következő sorrendben eszközlik: szept. 2-án délelőt 8—10-ig az I., 10—12-ig a II. fiúosztályba; délután 2—3-ig az I. és 3—4-ig a II. leányosztályba; szept. 3-án délelőt 8—10-ig a III., 10—12-ig a IV. fiúosztályba; délután 2—3-ig a III. és 3—4-ig a IV. leányosztályba.

Az I. osztály egész évi iskolai illetéke 25 K. 30 f. Ebből 15 K. 30 f. a beiratásnál, a többi február hó 1-én fizetendő. A többi leányosztály illetéke csak beiratás után határozható meg.

Az új tanulóknak korukat keresztlevéllel s a védőhímlővel való beoltásukat *újraoltási* bizonyítvánnyal kell igazolniuk.

Apró mesék.

A sziv.

Mikor Ádám életre ébredt, s látta az Ur munkáit, a szive megtelt gyönyörűséggel. És szólott:

— Teremtő uram, adj nekem még egy szivet.

— Meglásd, — felelte az Ur, — hogy néha az az egy is sok.

Szemérem.

Egy angyalnak lekellett szállania a földre, s majomtestbe kellett öltöznie.

Iparkodott is takarni magát, amennyire lehetett. Szeretett fehérkötösbe burkolózni, lebegve járni, virágok között, mint oda fön az égben; s elrejtette a kezét, lábát is cipőbe keztyübe.

Egyszer rányitottak, mikor öltözködött, s ő igen szégyelte magát: „szégyelte, hogy majomi testében látják.

A neve volt szemérem. Azóta erről a névről ismerjük a szégyenkezést, amely akkor támad bennünk, mikor állatiasságunkat nem tudjuk eléggé leplezni.

Mese a szekérről.

A kor szekere új lovakat kapott. Mindenki örült ennek, mert századokon át nem halladt semmit se az emberiség.

Csak még az elhelyezkedés kérdése volt hátra.

— Én vagyok az első ember, — szolt a király.
 És beült a főülésbe.
 — Enyim a legfontosabb munka, — szolt az orvos.
 És melléje akart ülni a királynak.
 A pap azonban megakadályozta:
 — Én Jézust képviselem: nem ülhetek talán a bakra!
 — Az igazság oszlopát én tartom a földön — szolt a vitába elegendve a bírő.
 — Nálam nélkül állat marad az ember!
 — fakadt ki a tanító.
 — Nálam nélkül meg szétesik az állam, — szolt a politikus.
 — Hátrább mindnyájan, — riadt föl a paraszt, — ha én nem dolgozom, nem esztek kenyeret.
 — Dejszen akkor én is odaülök! — rikoltotta a fazekas. — Ha én nem csinállok fazekat, nem főzhet se király, se paraszt.
 Sokáig veszekedtek. míg elbirtak helyezkedni a szekéren. A gyepőt végre a politikus vette a kezébe, s az ostorral szolt bele a vitába.
 Csak egy ember hallgatott, s nem kapaszkodott sehova: az író.
 Mikor a szekér a sok lárma után megindulhatott, ő is megindult gyalog a lovak előtt. Vitte a lámpást, vizen, sáron, jó uton rossz uton egyaránt: világított valmennyeknek.

Az ideai termés.

A földmivelésügyi miniszter a hozzá beérkezett hivatalos tudósításokból a napokban következő kimutatást adta az ideai termésméről.

Buza 6,123.806 kat. hold, rozs 1,955,616 kat. hold, árpa 1,807.642 kat. hold, zab 1,796.410 kat. hold.

Ha már most az ideiglenes számításba vett elemi csapás okozta károk figyelembe vétetnek, lesz a valószínű termés a gazdasági tudósítók termésbecslése alapján:

Katasztrális holdankint és országos átlagban buza 7.66 métermázsa, összesen megközelítőleg 46.87 millió métermázsa, rozs 6.78 métermázsa, összesen megközelítőleg 31.11 millió métermázsa, árpa 7.53 métermázsa, összesen megközelítőleg 13.62 millió métermázsa, zab 6.72 métermázsa, összesen megközelítőleg 12.08 millió métermázsa.

Amelylyel szemben a múlt évben termett: buza 42.87, rozs 13.60 és zab 11.32 millió métermázsa. (A mi vidékünkön bizony általános a panasz, mert magyar holdanként alig termet 3—4 métermázsa buza. szerk.)

A kapásnövények fejlődésének előmozdítására és pedig kivétel nélkül, főleg a már említett vidékeken, esőre nagy szükség van, ez idő szerint ugyan még a kilátások tűrhetők, sőt, ahol eső volt, kitünőek, mindazonáltal a rekkenő hőség a gazdák körében már is aggodalmat okoz.

A szőlők és gyümölcsösök is érzik az eső hiányát, hasonlóan az összes kerti növények és végül a dohány, komló, különösen pedig a legelők.

434 sz.
1906. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102 §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Pécsi kir. törvényszéknek 1906 évi 7861 számú végzése következtében Dr. Gruber Lajos ügyvéd által képviselt Első dárdai gőzmalom javára Kohn R. ellen 575 K. 24. fill. s jár. erejéig 1906. évi június hó 12-én foganatosított biztosítási végrehajtás után le- és felülfoglalt és 2440 koronára becsült következő ingóságok, u. m. butorok, lovak, kocsik és 50000 drb. tégla, nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a Szigetvári kir. járásbírótság 1906. évi V. 340/1 számú végzése folytán 575 K 24 fillér tőkekötetelés ennek 1906 évi május hó 3 napjától járó 6% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 98 kor. 75 fillérben bírólilag már megállapított költségek erejéig Szigetvárott alperes lakásán leendő megtartására 1906. évi aug. hó 27 napjának délutáni 3 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár, 1906. évi aug. hó 10-én.

Klie János
kir. bír. végrehajtó.

Gabona-piacz.

Fuchs A. Fia gabona keresk. jelentése szerint

Arak 50 kilogramonként értetődnek, Szigetvár, 1906. augusztus 24-én.

Buza	uj	—	K.	6 80	6 90
Rosz	.	—		5 70	5 80
Árpa	.	—		5 50	6 50
Zab	"	—		6 30	6 50
Tengeri ó	—			6 —	7 —
Bab	—			9 —	9 50

Előre haladott idény

és
tulhalmozott raktár
folytán
az összes nyári cikkek
mélyen leszállított áron!

Maradékok félárban!

Rendkívüli alkalmi vétel.
DEUTSCH DÁVID FIA

divatáruházában
S Z I G E T V Á R O T T.

**A polgári fiu és leány tankönyvek
valamint az elemi iskolai tankönyvek
Kozáry Edénél kaphatók.**

2386

1906.

Árverési hirdetmény.

Alulírott előljároság közhirrre teszi, hogy az 1883. évi XX. t. cz. 2. §-a alá nem tartozó és két vadászterületet képező szigetvári földbirtokokon és községi földeken gyakorolható vadászati jogok **f. évi szeptember hó 6-án délelőtt 10 vadászati a városház tanácstermében** tartandó nyilvános árverésen 1907. évi augusztus 15-től 1913. évi július 31-ig bezárólag **6 évi időtartamra bérbe adatnak.** Az egyik vadászterületet képezi a szigetvári községi, a másikat a Szehenfa-pusztai határ. — Előbbire a kikiáltási évi bérösszeg **260 korona**, utóbbira **110 korona.**

Az árveréskor leteendő bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a.

A részletes árverési feltételek a községi főjegyző hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Ezen árverésre a bérelni szándékozók meghívotnak.

Szigetvár, 1906. augusztus 24.

K ö z s é g i e l ő l j á r ó s á g:

Vargha Sándor
főjegyző.

Walde Lajos
bíró.

Mit igyunk? hogy egészségünket megóvjuk, mert csakis a természetes szénsavas ásványvíz erre a legbiztosabb óvószert. Elsősorban az I-sőrendű természetes szénsavas natrontartalmu ásványvizet a **MOHAI**

Á G N E S-

FORRÁS-t, mely ideges gyomorhaj, légső, tüdő-, se- és hólyagbántalmak eseteiben 26 év óta kitűnő eredménnyel használtatik és ragályos betegségek, mint typhus, cholera megkíméltettek azok, akik közönséges ivóvíz helyett a bacteriummentes mohai AGNES-forrás vízzel éltek.

Számos orvosi szaktekintély által ajánlva, Elismerő nyilatkozatok a forrás leírásának ismertető füzetében olvashatók. Háztartások számára másféltiteremnél valamivel nagyobb üvegekben minden kétes értékű, mesterségesen szénsavval telített víznél, sőt a szódavíznél is olcsóbb, hogy az **AGNES-forrás vizét** a legszegényebb ember is könnyen megszerezhesse és hogy bárki által olcsón beszerezhető legyen, már a vidéki nagyobb városokban is lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzetét ingyen kapható. A forrás kezelőség. — Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben. **Kedvelt borvíz!**